

Bài của Chủ Tịch
Thomas S. Monson

Thế Giới Cần Những Người Tiền Phong Thời Nay

Dối với nhiều người, cuộc hành trình của người tiên phong đã không bắt đầu vào năm 1847 ở Nauvoo, Kirtland, Far West, hay New York, mà đúng hơn là từ nước Anh, Scotland, Scandinavia, và nước Đức xa xôi. Trẻ nhỏ có thể không thấu hiểu đức tin mãnh liệt mà đã thúc đẩy cha mẹ chúng bỏ lại đằng sau gia đình, bạn bè, tiện nghi và an toàn.

Một đứa bé có thể hỏi: “Mẹ ơi, tại sao chúng ta phải bỏ nhà ra đi? Chúng ta đi đâu vậy?”

“Con hãy đi theo, hỡi con yêu quý; chúng ta đi tới Si Ôn, thành phố của Thượng Đế chúng ta.”

Giữa sự an toàn của mái gia đình và lời hứa về Si Ôn là đại dương nổi sóng và đầy nguy hiểm của Đại Tây Dương hùng vĩ. Ai có thể thuật lại nỗi sợ hãi tím chặt trái tim con người trong những lúc vượt biển đầy nguy hiểm đó? Được thúc giục bởi những lời mách bảo âm thầm của Thánh Linh, được hỗ trợ bởi một đức tin giản dị nhưng lâu dài, Các Thánh Hữu tiên phong đó đã tin cậy nơi Thượng Đế của họ và đã hành trình bằng tàu.

Cuối cùng họ đến Nauvoo chỉ để đối mặt với những khó khăn trên đường mòn một lần nữa. Các tấm bia mộ làm bằng cây ngải đắng và đá đánh dấu các huyết mộ trên khắp tuyến đường từ Nauvoo đến Salt Lake City. Đó là cái giá mà một số người tiên phong đã trả. Thế xác của họ được yên nghỉ trong lòng đất nhưng tên tuổi của họ sống đời đời.

Các con bò uể oải kéo xe, các bánh xe kéo kêu cọt két, những người dưng cảm làm việc vất vả, tiếng trống thúc quân vang dậy, và chó sói tru lên. Nhưng những người tiên phong có đức tin đầy soi dẫn và gặp nhiều thử thách gay go vẫn tiến bước. Họ thường hát:

Cùng lại nhau đây, không việc chi phải kinh hãi.

Với niềm vui ta cùng đi.

Hành trình ta có dù cực nhọc gian lao khổ,

Ân lành kia ta được hưởng. . . .

Tất cả tốt! Mọi điều đẹp!¹

Những người tiên phong này nhớ lời của Chúa: “Dân của ta phải được thử thách trong mọi việc, để họ có thể được chuẩn bị sẵn sàng tiếp nhận vinh quang mà ta dành sẵn cho họ, đó là vinh quang của Si Ôn.”²

Thời gian trôi qua làm lu mờ ký ức của chúng ta và làm giảm bớt lòng biết ơn của chúng ta đối với những người bước đi trên con đường đau đớn, bỏ lại sau lưng con đường mòn đánh dấu bằng nước mắt với những nắm mộ vô danh. Nhưng những thử thách của ngày nay thì sao? Không có những con đường lờm chờm đá phải đi, không có núi non hiểm trở phải trèo, không có vực thẳm phải vượt qua, không có con đường mòn phải bước theo, không có sông phải lội chãng? Hoặc hiện đang có một nhu cầu về tinh thần tiên phong đó để hướng dẫn chúng ta tránh xa những mối nguy hiểm

đang đe dọa nhấn chìm chúng ta và để dẫn dắt chúng ta đến một Si Ôn an toàn không?

Trong những thập niên kể từ khi kết thúc Đệ Nhị Thế Chiến, các tiêu chuẩn đạo đức đã nhiều lần bị hạ thấp. Tội ác càng ngày càng gia tăng; tính đúng đắn doan trang càng ngày càng xuống dốc. Nhiều người sống một cuộc sống thẳng thắn, tìm kiếm những cảm giác mạnh nhất thời trong khi hy sinh niềm vui vĩnh cửu. Do đó chúng ta đánh mất cảm giác bình an.

Chúng ta quên rằng những người Hy Lạp và La Mã đã chiếm ưu thế một cách kỳ diệu như thế nào trong một thế giới dã man và cuộc chiến thắng đó đã kết thúc như thế nào—làm thế nào tính chính mẫn và sự yếu đuối cuối cùng đã đánh bại họ và đưa đến việc họ bị suy đồi. Cuối cùng, họ muốn nhiều hơn là tự do, họ muốn có an ninh và một cuộc sống thoải mái; và họ đã đánh mất tất cả—cuộc sống thoải mái, an ninh và tự do.

Đừng đầu hàng sự dụ dỗ của Sa Tan; thay vì thế, hãy đứng lên bên vực cho lẽ thật. Những nỗi khao khát không được thỏa mãn của tâm hồn sẽ không được đáp ứng bằng một sự tìm kiếm niềm vui bất tận ở giữa những cảm giác mạnh mẽ và tội lỗi. Tội lỗi không bao giờ dẫn đến đức hạnh. Lòng oán ghét không bao giờ đưa đến tình yêu thương. Tính ghen hờn không bao giờ mang đến lòng can đảm. Nỗi nghi ngờ không bao giờ đưa đến đức tin.

Một số người cảm thấy khó có thể chịu đựng được những lời nhận xét đầy nhạo báng và sỉ nhục của những người rồ dại chế giễu sự trinh khiết, tính chân thật, và việc tuân theo các lệnh truyền của Thượng Đế. Nhưng thế gian đã từng coi thường việc tuân thủ nguyên tắc. Khi Nô Ê được chỉ thị phải đóng một chiếc tàu, dân chúng rồ dại đã nhìn lên bầu trời không mây rồi chế giễu và nhạo báng—cho đến khi mưa xuống.

Chúng ta có cần phải học đi học lại những bài học quý giá như vậy không? Thời gian thay đổi, nhưng lẽ thật vẫn tồn tại. Khi không chịu học hỏi từ những kinh nghiệm của quá khứ, thì chúng ta phải cam chịu một lần nữa trải qua các kinh nghiệm này với tất cả nỗi đau lòng, khổ sở, và thống khổ. Chúng ta đã không khôn ngoan để vâng lời Ngài là Đấng biết sự cuối cùng từ lúc ban đầu—Chúa của chúng ta, là Đấng đã thiết lập kế hoạch cứu rỗi—chứ không phải là con rắn đó, nó đã coi thường vẻ tuyệt mỹ của kế hoạch đó chẳng?

Tự điển định nghĩa người tiên phong là “một người đi trước để chuẩn bị hoặc mở đường cho những người khác đi theo.”³ Bằng cách nào đó, chúng ta có thể thu hết can đảm và lòng bền bỉ để thực hiện mục đích mà chính là đặc tính của những người tiên phong trong thế hệ trước không? Trong thực tế, các anh chị em và tôi có thể là những người tiên phong không?

Tôi biết là chúng ta có thể làm được như vậy. Ôi, thế gian cần những người tiên phong thời nay biết bao!

GHI CHÚ

1. “Cùng Lại Nhau Đây, Hỡi Các Thánh Hữu,” *Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, trang 2.
2. Giáo Lý và Giao Ước 136:31.
3. *Oxford English Dictionary*, xuất bản lần thứ hai, (1989), “người tiên phong.”

GIẢNG DẠY TỪ SỨ ĐIỆP NÀY

Thánh thư giải thích rằng các thầy giảng tại gia phải “cảnh cáo, giải nghĩa, khuyên nhủ, giảng dạy, và mời mọi người đến cùng Đấng Ky Tô” (GLGU 20:59). Hãy cân nhắc việc nêu ra những lời cảnh báo và lời mời gọi trong sứ điệp của Chủ Tịch Monson cho những người mà các anh em đến thăm. Các anh em có thể muốn thảo luận với họ cách nhận ra và noi theo các tấm gương ngay chính, tránh sự lừa gạt, và học hỏi từ những sai lầm của người khác. Hỏi những người mà các anh em giảng dạy làm thế nào họ có thể là những người tiên phong thời nay.

GIỚI TRẺ

Được Thúc Đẩy bởi Đức Tin

Bài của Maggi Earl

Tôi sẽ không bao giờ quên rằng mình đã đi bộ trên khu đất Chung Cư Mùa Đông (Winter Quarters), Nebraska, Hoa Kỳ, nơi mà những người tiên phong đã sống cách đây nhiều năm. Tôi cảm thấy khu đất đó rất thiêng liêng, gần như là tôi đang đến thăm một ngôi đền thờ ngoài trời.

Mắt tôi mờ đi vì rớm lệ. Tôi thấy một bức tượng nhưng tôi không thể nhìn rõ các nhân vật của bức tượng. Khi tôi lau nước mắt, thì tôi thấy một người đàn ông và một người phụ nữ có vẻ mặt đau buồn. Khi nhìn gần hơn, tôi thấy hình dáng một đứa trẻ sơ sinh nằm trong một ngôi mộ dưới chân họ.

Cảnh tượng này làm cho tôi có nhiều cảm xúc: buồn, giận, biết ơn, và vui mừng. Tôi muốn cất đi những nỗi đau đớn mà Các Thánh Hữu đó cảm thấy, nhưng đồng thời tôi cũng biết ơn về những gì họ đã hy sinh cho phúc âm.

Kinh nghiệm của tôi tại Chung Cư Mùa Đông (Winter Quarters) này đã giúp tôi nhận biết rằng Cha Thiên Thượng ban phúc âm cho con cái của Ngài và cho phép họ có được quyền tự quyết để làm theo ý muốn của họ. Cha mẹ của em bé đó đã có thể chọn đi theo một con đường dễ dàng hơn. Việc tuân theo vị tiên tri và sống theo phúc âm đòi hỏi những người tiên phong phải tiến bước cho dù điều đó có nghĩa là chôn con của họ. Nhưng họ đã chọn để đem phúc âm vào cuộc sống của họ và chấp nhận những thử thách. Tôi đã biết được rằng lòng tận tụy của Các Thánh Hữu đối với phúc âm

và quyết tâm của họ để tiến bước đã được thúc đẩy bởi đức tin và hy vọng—hy vọng nơi một tương lai tươi sáng và đức tin rằng Chúa biết rõ họ và có thể giảm bớt nỗi đau khổ của họ.

Tác giả sống ở North Carolina, Hoa Kỳ.

THIỆU NHI

Hãy Là một Người Tiên Phong

Chủ Tịch Monson nói rằng một người tiên phong là người đi trước để chỉ đường cho những người khác đi theo. Các em có thể làm gì để đứng lên bênh vực cho điều đúng và là một người tiên phong cho những người khác trong cộng đồng và trong gia đình mình? Hãy viết những câu trả lời của các em và chia sẻ chúng với gia đình của các em.

Đức tin, Gia đình, Trợ giúp

Giảng Dạy và Học Hỏi Phúc Âm

Nghiên cứu tài liệu này và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống của các chị em. Để biết thêm chi tiết, xin mời vào trang mạng reliefsociety.lds.org.

Chúa Giê Su Ky Tô là một Đấng thầy tài giỏi. Ngài nêu gương cho chúng ta khi Ngài “giảng dạy các phụ nữ ở trong đám đông và ở riêng một mình, trên đường phố và bên cạnh bờ biển, tại giếng nước và trong nhà họ. Ngài cho thấy lòng thương yêu nhân từ đối với họ và chữa lành cho họ và những người trong gia đình họ.”¹

Ngài giảng dạy cho Ma Thê và Ma Ri và “mời gọi họ trở thành các môn đồ của Ngài và dự phần vào sự cứu rỗi, ‘phần tốt đó’ (Lu Ca 10:42) mà sẽ không bao giờ cất đi khỏi họ.”²

Trong thánh thư ngày sau của chúng ta, Chúa đã truyền lệnh cho chúng ta phải “giảng dạy lẫn nhau về giáo lý của vương quốc” (GLGU 88:77). Cheryl A. Esplin, đệ nhị cố vấn trong chủ tịch đoàn trung ương Hội Thiếu Nhi, đã nói: “Việc học hỏi để hiểu biết trọn vẹn các giáo lý phúc âm là một tiến trình suốt đời và đến ‘từng hàng chữ một, từng lời chỉ giáo một, nơi này một ít, nơi kia một ít’ (2 Nê Phi 28:30).”³

Khi học hỏi, nghiên cứu và cầu nguyện, chúng ta sẽ giảng dạy với quyền năng của Đức Thánh Linh là Đấng mang sứ điệp của chúng

ta “vào tâm hồn con cái loài người” (2 Nê Phi 33:1).

Từ Thánh Thư

An Ma 17:2–3; 31:5; Giáo Lý và Giao Ước 42:12–13; 84:85

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Các vị tiên tri thời trước đã nhắc nhở chúng ta là các phụ nữ rằng chúng ta có một vai trò quan trọng với tư cách là những người giảng dạy trong nhà và Giáo Hội. Vào tháng Chín năm 1979, Chủ tịch Spencer W. Kimball (1895–1985) đã yêu cầu chúng ta trở thành “các chị em phụ nữ tinh thông thánh thư.” Ông nói: “Hãy trở thành những người tinh thông thánh thư—đừng khinh thị những người khác, mà hãy nâng họ lên! Xét cho cùng, ai có nhu cầu lớn để ‘trân quý’ các lễ thật của phúc âm (mà họ có thể dựa vào trong những giây phút khó khăn của mình) hơn các phụ nữ và những người mẹ là những người đã cố gắng nuôi dưỡng và dạy dỗ rất nhiều?”⁴

Chúng ta đều là những người giảng dạy và học hỏi. Khi giảng dạy từ thánh thư và những lời của các vị tiên tri tại thế của mình, chúng ta có thể giúp những người

khác đến cùng Đấng Ky Tô. Khi tham dự vào tiến trình học hỏi bằng cách đặt ra những câu hỏi đầy ý nghĩa và sau đó lắng nghe, thì chúng ta có thể tìm thấy những câu trả lời nhằm đáp ứng các nhu cầu cá nhân của mình.

GHI CHÚ

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3.
2. *Daughters in My Kingdom*, 4.
3. Cheryl A. Esplin, “Dạy cho Con Cái Chúng Ta Hiểu,” *Liahona* và *Ensign*, tháng Năm năm 2012, 12.
4. Spencer W. Kimball, trong sách *Daughters in My Kingdom*, 50.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Tôi đang chuẩn bị như thế nào để trở thành một người giảng dạy giỏi hơn?
2. Tôi có chia sẻ chứng ngôn của mình với các chị em phụ nữ tôi chăm sóc không?